

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 14. august 2024

Sag BS-57054/2023-HJR
(1. afdeling)

A
(advokat Eddie Omar Rosenberg Khawaja, beskikket)

mod

Udlændingenævnet
(advokat Rass Holdgaard)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 19. afdeling den 31. oktober 2023 (BS-40959/2021-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Lars Apostoli, Jørgen Steen Sørensen og Søren Højgaard Mørup.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand om, at Udlændingenævnets afgørelse af 17. november 2020 ophæves, og at sagen hjemvises til fornyet behandling.

Indstævnte, Udlændingenævnet, har påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om A har bevaret sin ret til ophold i Danmark, efter at han er blevet skilt fra B.

A, der er pakistansk statsborger, indgik den 18. oktober 2014 ægteskab med B. Han fik med virkning fra den 27. juli 2015 opholdstilladelse her i landet som

medfølgende familiemedlem til B i medfør af § 8 i EU-opholdsbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (nu § 10 i bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020).

Parret blev separeret ved dom af 2. marts 2017. B indgav den 16. august 2017 en ansøgning om skilsmisse til Statsforvaltningen. Statsforvaltningen indbragte den 31. oktober 2017 sagen for Københavns Byret, og A og B blev skilt ved byrettens dom af 19. januar 2018.

Som følge af skilsmissen er As opholdsret som udgangspunkt ophørt. Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 1, har han imidlertid bevaret retten til ophold, hvis ægteskabet har varet i mindst 3 år ved begyndelsen af proceduren til skilsmisse.

Spørgsmålet for Højesteret er, om proceduren til skilsmisse skal anses for begyndt på det tidspunkt, hvor B indgav en anmodning om skilsmisse til Statsforvaltningen, eller først på det tidspunkt, hvor Statsforvaltningen indbragte sagen for retten.

EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 1, gennemfører artikel 13, stk. 2, litra a, i opholdsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område). EU-Domstolen har i flere sager lagt til grund, at proceduren til skilsmisse anses for indledt, når en af parterne har indgivet en begæring om skilsmisse, jf. præmis 47 og 64 i dom af 16. juli 2015 i sag C-218/14 (Singh m.fl.) og præmis 22, 31 og 45 i dom af 2. september 2021 i sag C-930/19 (X mod État belge).

En anmodning om skilsmisse skulle efter de dagældende regler i ægteskabslovens § 37, stk. 2, indgives til Statsforvaltningen. I dag skal en sådan anmodning indgives til Familieretshuset. Det var og er ikke muligt for en part at indgive en anmodning om skilsmisse til andre instanser eller at anlægge sag direkte ved domstolene med henblik på at opnå skilsmisse.

A og B blev som nævnt separeret den 2. marts 2017. Det indebar, at B havde krav på skilsmisse den 2. september 2017. Statsforvaltningen modtog Bs ansøgning om skilsmisse den 16. august 2017, og efter det, der er anført ovenfor, må proceduren til skilsmisse herved anses for begyndt. På dette tidspunkt havde ægteskabet ikke varet i mindst 3 år.

Højesteret tiltræder på den anførte baggrund, at A ikke har bevaret retten til ophold her i landet i medfør af EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 1.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal statskassen betale 25.000 kr. til Udlændingenævnet.

Det idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.